

Т. Проць

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Унаслідок аналізу нормативно-правових засад державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури визначено: зміст та форми державного сприяння розвитку освіти; його специфіку в площині освіти щодо фізичної культури; особливості його реалізації на регіональному рівні в умовах децентралізації та реформування державного управління, місцевого самоврядування й територіальної організації влади в Україні.

Ключові слова: державне сприяння, державне управління, децентралізація, кадрова політика, кадрове забезпечення, місцеве самоврядування, освіта, регіональне управління, реформування, фізична культура.

Стратегією сталого розвитку України, направленою на впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі, передбачено забезпечення гарантій доступу громадян до високоякісної освіти, системи охорони здоров'я та інших послуг у державному та приватному секторах, зокрема шляхом реалізації програм: популяризації фізичної культури та спорту; здорового способу життя та довголіття; децентралізації, за якої територіальні громади самостійно вирішуватимуть питання місцевого значення, свого добробуту і нести відповідальність за розвиток всієї країни [1].

У Концепції Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року визначено, що на сучасному етапі розвитку України для впровадження в Україні європейських стандартів життя необхідне подолання таких проблем, як [2]:

- складне соціально-економічне становище українського суспільства;
- демографічна криза, що зумовлена зменшенням кількості населення України з 51,4 млн у 1994 р. до 42,9 млн у 2014 р.;
- знецінення моральних та патріотичних переконань громадян України з огляду на пропаганду жорстокості, насильства, зокрема через засоби масової інформації;
- погіршення стану здоров'я населення унаслідок прогресуючих хронічних хвороб серця, гіпертонії, неврозу, артриту, ожиріння тощо, що призвело до збільшення на 40% порівняно з 2007 р. кількості осіб, віднесених за станом здоров'я до спеціальної медичної групи;
- невідповідність вимогам сучасності та світовим стандартам ресурсного забезпечення сфери фізичної культури і спорту, зокрема організаційного, кадрового, науково-методичного, медико-біологічного, фінансового, матеріально-технічного, інформаційного;
- відсутність сталих традицій та мотивації щодо фізичного виховання і масового спорту як важливого фактора фізичного та соціального благополуччя, поліпшення стану здоров'я, ведення здорового способу життя і збільшення його тривалості.

Зазначені проблеми є наслідком, зокрема: знецінення традиційних моральних цінностей; невідповідності матеріально-технічної бази для забезпечення фізкультурно-

оздоровчої діяльності потребам населення за місцем проживання; низького рівня ресурсного забезпечення дитячо-юнацького та резервного спорту; недостатнього рівня забезпечення спортивним інвентарем та обладнанням навчальних закладів; низького рівня проведення засобами масової інформації інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення щодо усвідомлення цінності здоров'я; низького рівня престижності професій у сфері фізичної культури і спорту, матеріального заохочення працівників цієї сфери; недостатнього обсягу бюджетного фінансування та неефективного залучення позабюджетних коштів; відсутності механізму інвестування у розвиток і популяризацію масового спорту [3]. Однак у Концепції проігноровано питання стану та перспектив розвитку освіти – підготовки фахівців для сфери фізичної культури та масового спорту, зокрема в регіональному аспекті. Саме завдяки професіоналізму останніх значною мірою визначається успішність досягнення поставлених завдань щодо “відведення фізичній культурі і спорту в Україні провідної ролі як важливого фактора здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу держави у світовому співтоваристві” [4].

З огляду на викладене, метою дослідження є аналіз нормативно-правових засад державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури, зокрема на регіональному рівні. Відповідно, цілі дослідження стосуються з'ясування нормативно-правового контексту: змісту та форм державного сприяння розвитку освіти; його специфіки в площині освіти щодо фізичної культури; особливостей його реалізації на регіональному рівні в умовах децентралізації та реформування державного управління, місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Науково-теоретичним і нормативно-правовим засадам, організаційним, ресурсним механізмам державного сприяння розвитку в Україні фізичної культури та спорту присвячені дослідження В. Авер'янова, В. Бакуменка, М. Гамана, І. Гасюк В. Дзюндзюка, В. Керецмана, В. Князева, О. Кулініча, М. Латиніна, В. Майбороди, В. Малиновського, Н. Нижник, О. Оболенського, В. Олуйка, Я. Радиша, А. Рачинського, В. Рижих, В. Токовенко, В. Цветкова та інших.

Аналіз наявних джерел свідчить, що питання державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури на регіональному рівні розглядаються епізодично, без застосування комплексного підходу, що призводить до відсутності науково обґрунтованих висновків, рекомендацій та пропозицій, які мали б сприяти якісному вирішенню завдань щодо розвитку галузі. Тому, на основі узагальнень теоретичних напрацювань та нормативно-правових документів, потребує окремого комплексного дослідження проблема державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури як процесу, що базується на поєднанні “зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства для проведення реформи у сфері фізичної культури і спорту з метою приведення її у відповідність з європейськими вимогами і стандартами” [5]. Напрацюванню пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури на регіональному рівні має передувати, зокрема, аналіз нормативно-правового забезпечення зазначених процесів.

Нормативно-правові засади державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури є визначальною складовою державної політики як у галузі освіти (де політика – це “сукупність законів і правил управління діяльністю освітніх систем: набір норм, урядових концепцій, стратегій та дійсні процеси розвитку освітніх систем і установ, та механізми управління, за допомогою яких можна вплинути на ці процеси ... на взаємозалежних ієрархічних рівнях: глобальному, наднаціональному; національному, регіональному, місцевому, навчального закладу, навчальної групи” [6]), так і у сфері фізичної культури і спорту (де політика постає як “цілеспрямована стратегія держави (комплекс цілей і заходів щодо їх досягнення) спрямована на зміцнення здоров’я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості” [7]).

Нормативно-правові засади державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури містяться у: стратегічних документах (доктринах, програмах, концепціях); законодавчих актах; ратифікованих Верховною Радою міжнародних і міждержавних договорах; указах і розпорядженнях глави держави, постановках Верховної Ради України та Кабінету Міністрів щодо розвитку освіти та фізичної культури і спорту; наказах спеціально уповноважених центральних органів виконавчої; наказах і розпорядженнях регіональних органів виконавчої влади, прийнятих у межах їхньої компетенції.

Внаслідок аналізу засад, представлених в основних нормативно-правових документах (табл. 1), є підстави зробити такі узагальнення:

1. Фізичне виховання декларується як важлива та невід’ємна складова навчально-виховного процесу на освітніх рівнях дошкільної, загальної середньої (початкової, базової, повної), позашкільної, професійно-технічної, вищої освіти. Мета, завдання та форми фізичного виховання (фізичної та освітньої складових) визначаються залежно від специфіки навчально-виховного процесу на відповідних освітніх рівнях та направлені на формування належної фізичної культури громадянина. Завдяки цьому забезпечується безперервність, наступність, системність, вікова і освітньо-галузєва узгодженість процесу формування фізичної культури особистості.

2. Терміном “освіта в сфері фізичної культури” доречно позначати такі взаємопов’язані навчальні процеси, як: інформаційна і світоглядна компоненти фізичного виховання (формування фізичної культури та досягнення фізичної досконалості індивідів); підготовка фахівців за спеціальністю “Фізична культура і спорт” для забезпечення: фізичного виховання і спорту в навчальних закладах усіх типів, у Збройних силах України та інших військових формуваннях; масового, дитячого, дитячо-юнацького, резервного спорту, спорту вищих досягнень тощо.

3. Державне сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури проявляється через поліпшення її організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, наукового, медичного, інформаційного забезпечення для реалізації суспільної ролі фізичної культури і спорту.

4. На регіональному рівні розвиток фізичної культури на освітніх рівнях дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної та вищої освіти здійснюється через реалізацію повноважень регіональних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у взаємодії з громадськістю й інститутами громадянського суспільства, зокрема організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості, спортивними федераціями тощо.

Таблиця 1
Нормативно-правові засади державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури

№ з/п	Стратегічні документи та законодавчі акти	Засади щодо державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури, зокрема на регіональному рівні	Стратегічне завдання (мета)	Пріоритетні напрями	Принципи реалізації	Шляхи реформування
			3	4	5	6
1	Державна національна програма "Освіта" (1993 р.) [8]	формування освіченої, творчої особистості, становлення її фізичного і морального здоров'я	формування освіченої, творчої особистості, становлення її фізичного і морального здоров'я	забезпечення відповідних умов для навчання і виховання фізично та психічно здорової особи; запобігання пияцтву, наркоманії, насильству	децентралізація та регіоналізація управління системою; докорінні зміни в підготовці і перепідготовці пед. кадрів	утвердження пріоритетів здорового способу життя людини; забезпечення повноцінного фіз. розвитку дітей і молоді, охорони та зміцнення їх здоров'я
2	Національна доктрина розвитку освіти (2002 р.) [9]	в усіх ланках системи освіти шляхом використання засобів фіз. виховання та фізкультурно-оздоровчої роботи закладаються основи для забезпечення і розвитку фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я кожного члена суспільства	в усіх ланках системи освіти шляхом використання засобів фіз. виховання та фізкультурно-оздоровчої роботи закладаються основи для забезпечення і розвитку фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я кожного члена суспільства	комплексний підхід до гармонійного формування всіх складових здоров'я; удосконалення фіз. та психол. підготовки до активного життя і професійної діяльності на принципах, що забезпечують оздоровчу спрямованість та індивідуальність підходів; використання різноманітних форм рухової активності та ін. засобів фіз. удосконалення; фінансування освіти – пріоритет видатків бюджетів	відкритість і демократичність системи навчання та виховання; рівний доступ до здобуття якісної освіти; взаємозв'язок освіти і науки, теорії та практики; державне управління з урахуванням громадської думки; зміна навантаження, функцій, структури і стилю центр. та регіонального управління освітою	стимулювання здорового способу життя; розвиток дитячого та юнацького спорту; на забезпечення якості освіти спрямовуються матеріальні, фінансові, кадрові та наукові ресурси суспільства; модернізація управління освітою
3	Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013 р.) [10]	побудова ефективної системи забезпечення особистісного розвитку людини згідно з її індивідуальними здібностями, потребами на основі навчання протягом життя; формування соціально і фізично зрілої творчої особистості; громадянська Україна	оновлення освітнього законодавства; удосконалення структури системи освіти; модернізація змісту освіти та управління нею; забезпечення національного виховання; розвиток і соціалізації дітей та молоді; посилення кадрового потенціалу системи; підтримка наукової та інноваційної діяльності	розвиток взаємодії органів управління освітою та органів громадського самоврядування навчальних закладів; забезпечення об'єктивного оцінювання якості освіти	оновлення цілей і змісту освіти на основі компетентнісного підходу; забезпечення фізичного, морально-духовного, культурного розвитку дитини	

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6
4	Концепція Державної шкільної соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 р. (2015 р.) [11]	вдвілення фізичній культурі і спорту провідної ролі як важливого фактора здорового способу життя, фізичної культури профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу	приведення у відповідність з європейськими вимогами і стандартами; послідання зусиль органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства для проведення реформи у сфері фізичної культури і спорту	визначення європейської моделі як основи реформування та побудови взаємовідносин між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, ПС (організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості), підвищення рівня публічності та прозорості діяльності, автономності спортивних федерацій, вдосконалення національного законодавства	вдвілення провідної ролі фізичній культурі і спорту; забезпечення фізичного виховання і спорту в навч. закладах усіх типів, за місцем роботи, проживання та в місцях масового відпочинку населення, ЗСУ та інших військових формуваннях; підтримка масового, дитячого, дитячо-юнацького, резервного, вищих досягнень спорту тощо; популяризація рухоної активності; поліпшення організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, наукового, медичного, інформаційного забезпечення
5	Закон України "Про освіту" (1991 р.) [12]	всесторонній розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей	доскільна освіта і виховання – забезпечення фізичного, психічного здоров'я дітей; загальна середня освіта забезпечує всебічний розвиток дитини як особистості, ... її фізичне вдосконалення	доступність, рівність умов кожної людини; гуманізму, демократії, національної свідомості, взаємоповаги; послідання держ. управління і громад. самоврядування	постійно дбати про фіз. здоров'я, псих. стан дітей, створювати належні умови для розвитку їх природних здібностей; державне фінансування освіти в розмірі не меншому 10% національного доходу
6	Закон України "Про дошкільну освіту" (2001 р.) [13]	забезпечення різнобічного розвитку дитини дошкільного віку відповідно до її зацікавлень, нахилів, здібностей, індивідуальних, психічних та фізичних особливостей, культурних потреб	державна піклується про збереження та зміцнення здоров'я, психологічний і фізичний розвиток дітей дошкільний вік – базовий етап фізичного, психологічного та соціального становлення особистості дитини	послідання сімейного та суспільного виховання, досягнень вітчизняної науки, надбавань світового педагогічного досвіду; єдність розвитку, виховання, навчання і оздоровлення дітей	сприяння збереженню та зміцненню здоров'я, розумовому, психологічному і фізичному розвитку дітей; задоволення потреб громадян відповідної території в здобутті дошкільної освіти; соціальний захист, охорона життя, здоров'я та захист прав

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5	6
7	Закон України "Про загальну середню освіту" (1999 р.) [14]	інтелектуальний, соціальний і фізичний розвиток особистості, що є основою для подальшої освіти і трудової діяльності	виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування ... здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я учнів (вихованців)	всестороннього розвитку, науковості, пошуків, культурності, свідомого спрямування ЗСО; навчально-метод. забезпечення системи; покращення фінансування та мат.-тех. бази; посилення відповідальності; розвиток міжнародного співробітництва	Удосконалення та подержання Держ. стандарту ЗСО, удосконалення управління ЗСО; навч.-метод. забезпечення системи; покращення фінансування та мат.-тех. бази; посилення відповідальності; розвиток міжнародного співробітництва
8	Закон України "Про позашкільну освіту" (2000 р.) [15]	забезпечує потреби особистості у творчій самореалізації та інтелектуальний, духовний і фізичний розвиток...	визначення основних напрямів, змісту і форм навчально-виховного процесу в позазакладних навчальних закладах	забезпечення прав громадян на здобуття позашкільної освіти; створення умов для благодійної діяльності суб'єктів	визначення основних засад державної політики та створення нормативно-правової бази для подальшого розвитку позазакладної освіти
9	Закон України "Про професійну освіту" (1998) [16]	Фізична підготовка проводиться у спеціальних приміщеннях, спортивних залах, на спортивних майданчиках, стадіонах у формі уроку фізичного виховання та в позурочний час у спортивних секціях; безоплатне користування навчально-виробничого, культурно-спортивного, побутовою, оздоровчою, оздоровчою базами навчального закладу			
10	Закон України "Про вищу освіту" (2014) [17]	підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікаційних фахівцях	утвердження в учасників освітнього процесу здорового способу життя; визначення збалансованої структури та обсягу підготовки фахівців з вищою освітою з урахуванням потреб особи, інтересів держави, територіальних громад і роботодавців	державна підтримка підготовки фахівців з ВО для пріоритетних галузей; гармонійна взаємодія національних систем освіти, науки, бізнесу та держави; подання освіти з наукою та виробництвом	правові, організаційні, фінансові засоби: збереження, розвитку системи ВО та підвищення якості ВО; державної підтримки діяльності ВНЗ; сприяння здійсненню державно-приватного партнерства у сфері ВО; розвитку автономії ВНЗ та академічної свободи
11	Стратегія реформування держ. управління України на 2016 – 2020 роки [18]	вдосконалення системи державного управління і відповідно підвищення рівня конкурентоспроможності країни	формування і координація держ. політики; модернізація держ. служби та управління; забезпечення підзвітності органів ДУ тощо	"Принципи державного управління" – європейські стандарти належного адміністрування (SIGMA)	визначення політичного лідера; посилення спроможності державних органів; комунікаційний супровід реформи; опіка державного управління

Закінчення табл. 1

1	2	3	4	5
12	Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [19]	визначення напрямів, механізмів і строків формування ефективного місцевого самоврядування (МСВ) та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя	верховенства права; відкритості, прозорості та громадської участі; повсякденності МСВ; субсидиарності; доступності публічних послуг; підзвітності та підконтрольності органів і посадових осіб МСВ територіальній громаді; підконтрольності органів МСВ органам виконавчої влади у питаннях дотримання Конституції та законів України; правової, організаційної та фінансової спроможності МСВ; державної підтримки МСВ; партнерства між державою та МСВ; сталого розвитку території	досягнення оптимального розподілу повноважень між органами МСВ та органами виконавчої влади; визначення об'єктів територіальної організації влади; створення належних умов для матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення виконання органами МСВ власних і делегованих повноважень

Процес напрацювання пропозицій щодо удосконалення механізмів державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури на регіональному рівні доречно реалізувати у такій послідовності: на основі аналізу наукових досліджень, існуючих нормативно-правових документів здійснити структурно-функціональний аналіз проблеми державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури на регіональному рівні та сформувати теоретичну модель досліджуваного явища; за параметрами сформованої теоретичної моделі здійснити аналіз існуючої практики державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури на регіональному рівні в частині організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, інформаційного забезпечення розвитку освіти в сфері фізичної культури, зокрема підготовки фахівців для сфери фізичної культури; на цій основі розробити комплекс заходів.

Для визначення шляхів вирішення проблеми удосконалення державного сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури в Україні на регіональному рівні доцільно проаналізувати: діяльність органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо розвитку фізичної культури і спорту; роль громадських об'єднань фізкультурно-спортивного спрямування в забезпеченні розвитку сфери фізичної культури і спорту, зокрема її кадрового забезпечення; якість освітньо-професійних програм (систем освітніх компонентів, перелік навчальних дисциплін, їх обсяг і логічна послідовність їх вивчення, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти), якість вищої освіти (рівень здобутих особою знань, умінь, навиків, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти), якість освітньої діяльності (рівень організації освітнього процесу у вищому навчальному закладі, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань) за спеціальністю 017 – “Фізична культура і спорт” галузі знань 01 – “Освіта” щодо відповідності потребам розвитку фізичної культури і спорту, зокрема на регіональному рівні; проблеми кадрового, матеріально-технічного, навчально-методичного й інформаційного забезпечення освітньої діяльності з освітньої діяльності у сфері вищої освіти з підготовки фахівців зі спеціальності “Фізична культура і спорт”; існуючу практику нормативно-правового, організаційно-інституційного та фінансового сприяння розвитку освіти в сфері фізичної культури та масового спорту на регіональному рівні.

Виявлення проблемних явищ, з'ясування їх причин дасть змогу обґрунтувати шляхи їх подолання через впровадження ефективних методів, засобів, форм, технологій державного сприяння, які мали б ґрунтуватися на адаптованій до сучасних реалій нормативно-правовій базі та були б здатні вирішувати освітньо-просвітницькі проблеми, пов'язані із функціонуванням та розвитком освіти у сфері фізичної культури.

Висновки

На основі аналізу нормативно-правових актів щодо державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні обґрунтовано необхідність кращої координованості взаємодій між суб'єктами сфери освіти, сфери фізичної культури і спорту та органами державної влади й органами місцевого самоврядування для забезпечення не лише якості підготовки фахівців за спеціальністю “Фізична культура і спорт”, але й через поліпшення організаційного, нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, інформаційного забезпечення для більш повної реалізації суспільної ролі фізичної культури як важливої та невід'ємної складової

навчально-виховного процесу на освітніх рівнях дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної та вищої освіти. У перспективі подальших розвідок у напрямку дослідження державного сприяння розвитку освіти у сфері фізичної культури на регіональному рівні доцільно здійснити структурно-функціональний аналіз цього процесу та відобразити його в теоретичній моделі.

Список використаної літератури

1. Стратегія сталого розвитку “Україна – 2020” : схвалена Указом Президента України № 5/2015 від 12.01.2015 р. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.
2. Концепція Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року : схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 1320-р від 09.12.2015 р. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/828-2011-%D1%80>.
3. Там само.
4. Там само.
5. Там само.
6. Шиян О. І. Освітня політика // Енциклопедія державного управління : у 8 т. / НАДУ при Президентіві України; наук.-ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]. Т. 4 : Галузеве управління / наук.-ред. кол. : М. М. Іжа (співголова), В. Г. Бодров (співголова) [та ін.]. К. : НАДУ, 2011. С. 472, 473.
7. Бородін Є. І., Калашник Н. С. Політика у сфері фізичної культури і спорту // Енциклопедія державного управління : у 8 т. / НАДУ при Президентіві України ; наук.-ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]. Т. 4 : Галузеве управління / наук.-ред. кол. : М. М. Іжа (співголова), В. Г. Бодров (співголова) [та ін.]. К. : НАДУ, 2011. С. 493—495.
8. Державна національна програма “Освіта” (“Україна XXI століття”) : затверджена Постановою Кабінету Міністрів України № 896 від 03.11.1993 р. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/ru/896-93-%D0%BF>.
9. Національна доктрина розвитку освіти : затверджена Указом Президента України № 347/2002 від 17.04.2002 р. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.
10. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року : схвалена Указом Президента України № 344/2013 від 25.06.2013 р. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>.
11. Концепція Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року. ...
12. Про освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради УРСР. 1991. № 34. Ст. 451.
13. Про дошкільну освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 49. Ст. 259.
14. Про загальну середню освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 1999. № 28. Ст. 230.
15. Про позашкільну освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2000. № 46. Ст. 393.
16. Про професійно-технічну освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 32. Ст. 215.
17. Про вищу освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 37/38. Ст. 2004.

18. Стратегія реформування державного управління України на 2016 – 2020 роки : схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 474-р від 24.06.2016 р. URL : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=249175778>.

19. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 333-р від 01.04.2014 р. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.

Стаття надійшла до редакції 30.06.2017

Схвалена до друку редколегією 20.07.2017

T. Prots

**NORMATIVE AND LEGAL BASES FOR PUBLIC PROMOTION
OF EDUCATION DEVELOPMENT IN THE FIELD
OF PHYSICAL EDUCATION: REGIONAL ASPECT**

The analysis of normative and legal bases for public promotion of education development in the field of physical education allowed the author to define the content and forms of public promotion of education development, its specifics in the education area in regard to physical education, and its implementation peculiarities at the regional level under decentralization and reforms of public administration, local government and territorial organization of power in Ukraine.

Key words: public promotion, public administration, decentralization, personnel policy, personnel provision, local government, education, regional management, reforming, physical culture.